

k ustanovení § 427 občanského zákoníka, speciálně pokud se vztahuje k symbolické tradici (jest to odevzdání »listinami« na rozdíl od dalších případů § 427, totiž odevzdání nástroji a poznamenáním) a vysvětleno, z kterého důvodu sluší odevzdání zboží prostřednictvím odevzdání cenných papírů odevzdacích pod ustanovení § 427 o symbolické tradici subsumovati. Podáno bylo též stanovisko k sporné otázce, přechází-li též držba zboží při odevzdání tradičního cenného papíru, o dotyčném zboží vystaveného. Posléze bylo poukázáno v této otázce též na příslušná ustanovení v návrhu subkomitétu pro revisi občanského zákoníka pro československou republiku.

Pensijní pojištění soukromých zaměstnanců ve vyšších službách. Dnem 1. ledna 1929 nabyl účinnosti zák. z 21. II. 1929 č. 26 Sb. z. a n. o pensijním pojištění soukromých zaměstnanců ve vyšších službách, čímž pozbyla platnosti posavadní ustanovení zák. ze 16. XII. 1906 č. 1. z r. 1907 o pensijním pojištění zřízenců ve službách soukromých a některých zřízenců ve službách veřejných ve znění cís. nař. z r. 1914 a zák. č. 89 Sb. z. a n. z r. 1920. Již titulní obsah zákona svědčí tomu, že zákon tento přesně rozeznává mezi druhem a způsobem zaměstnání, jednáje o zaměstnancích ve vyšších službách, čímž valně liší se od posavadního zákona č. 89 z r. 1920, ustoupiv od požadavku jeho, že poměr služební nesmí pozůstávati v činnosti jako dělníka nebo učně a ve výkonu prací podřízených, jakož i od demonstrativního výpočtu druhů zaměstnání pojistné povinnosti podrobených. Nový zákon stanoví nyní taxativně obor zaměstnání ve vyšších službách s přesným výpočtem těch kterých zaměstnanců. Tak podléhají pojistné povinnosti všichni kancelářští zaměstnanci advokátů, notářů a patentních zástupců, vyjímajíc osoby zaměstnané čištěním, úklidem, hlášením návštěv, posílkami, rozmnožováním písemností pouze cestou chemickou nebo mechanickou nebo podobnými pracemi, byť i vedle této hlavní činnosti konaly také práce druhu jiného. Kandidáti advokacie a notářství jsou nyní podle § 1 odst. 2. beze všeho podrobeni pojistné povinnosti od 1. ledna 1929, poněvadž na základě smluvního poměru služebního zaměstnání jsou pracemi převážně duševními.

Kdyby však osoby tyto vystoupily po této době ze zaměstnání pojištěním povinného a stali se do 12ti měsíců po vystoupení samostatně výdělečně činnými, zůstávají jim zachovány nároky z pojištění i přes dobu 30 měsíců (§ 7 zák.) až do doby, kdy vstoupí zákon o pojištění osob samostatně hospodařících (ze dne 10. VI. 1925 č. 148 Sb. z. a n.) v účinnost, nejdéle však

do 60ti měsíců. Očekává se totiž, že tento zákon, jehož účinnost nebyla posud vládním nařízením určena, do doby pěti let ať již v té či oné formě účinnosti nabude. Kdyby se tak mimo nadání nestalo, chrání osoby tyto ustanovení § 58 zák., podle něhož nároky z pojištění získané aspoň 60 příspěvkovými měsíci, z nichž alespoň 30 bylo získáno na základě pojistné povinnosti, mohou býti přes lhůtu 30 měsíců (§ 57), po případě 12 měsíční lhůtu (dobrovolné pojištění § 60) zachovány bez jakéhokoliv obmezení ve výši, ve které byly při zániku pojištění, placením uznávacího poplatku 25 Kč — ročně předem.

Podstatně zreformováno řízení pojišťovací. Kdežto totiž do výměrů nositelů pojištění, pokud se jimi nerozhoduje o pojistných dávkách, lze se odvolati k zemskému úřadu, v jehož obvodě nalézá se služební místo zaměstnancovo, a v dalším průběhu řízení opravného odvolati k ministerstvu soc. péče, možno do výměrů dávkových podati žalobu u pojišťovacího soudu a dále k vrchnímu soudu poj. Tím odstraněna posavadní činnost soudů rozhodčích, do jichž rozhodnutí nebyl možný další opravný prostředek a nastal v tomto směru stav, jenž byl stvořen zákonem č. 221/924 o pojištění zaměstnanců pro případ nemoci, invalidity a stáří, s tím ovšem rozdílem, že o nárocích pensijních rozhoduje již v první stolici soud pojišťovací. Pojistné nároky uvedeny v poměrnou shodu s nynějšími životními poměry soukromých zaměstnanců tím, že poslední (11.) třída služného určena 42.000 Kč, základní částka invalidního důchodu stanovena na 3600 Kč ročně.
